

РЕШЕНИЕ

№ 19043

гр. София, 18.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **3092** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от Д. Г. М., с ЕГН [ЕГН], от [населено място] жалба срещу решение № РПН26-ИО94-6/09.02.2026 г., издадено от кмета на район П., СО, в частта по т. 1.1, 1.3, 2.1 и 2.3, с които е отказан достъп до поисканата от жалбоподателя обществена информация.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на решението, в оспорената му част. Посочва, че отказаната информация касае одобрени инвестиционни проекти по части архитектурна, технологична, паркоустройство и озеленяване, както и копия от докладите на независим строителен надзор, издадени във връзка с РС № 232/07.11.2025 г. и № 233/07.11.2025 г. Счита, че поисканата и отказана информация е обществена такава и се създава и съхранява в рамките на дейността на органа. Твърди, че съдебната практика е последователна, че строителните книжа и одобрени проекти по ЗУТ представляват служебна обществена информация, достъпна по реда на ЗДОИ. Неправилни са изложените в решението мотиви за отказ от предоставяне на достъп до информацията и по-конкретно, че органа няма задължение за публикуване на информацията относно РС. Счита за неправилен и извода, че посочените документи са обект на авторско право. Авторското право не е самостоятелно основание за отказ. Моли за отмяна на отказа на ответника да предостави поисканата със заявлението информация и за задължаване на ответника да я предостави. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

В представено писмено становище, М. доразвива съображенията си за незаконосъобразност на оспорения акт и моли за неговата отмяна.

Ответната страна – кмета на район П., СО, е представил административната преписка. Не е взел становище по жалбата.

В съдебно заседание се представлява от юрк. Ж., която моли да се остави жалбата без уважение. Счита, че исканата информация не представлява обществена такава. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

СГП не се представлява и не взема становище.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Д. Г. М., на 23.01.2026 г., е подала заявление за достъп до обществена информация по електронен път до кмета на СО, район П., с вх. № РПН26-ОИ94-6/26.01.2026 г., с което е поискано от кмета на общината да ѝ предостави следната информация:

1. Разрешение за строеж № 232/ 07.11.2025 г. на главен архитект на СО - район „П.“ за строеж: „многофамилни жилищни сгради с подземни гаражи (сграда 1 и сграда 2) “ в УПИХХ-3528,3529,3530, кв. 5а, [населено място], в неговата цялост съгласно чл. 148 ЗУТ, а именно ведно с копие от одобрените инвестиционни проекти от главния архитект на района и други свързани документи, а именно:

1.1. Копие от одобрените проекти по части архитектурна, технологична, паркоустройство и озеленяване;

1.2. Копие от влязлото в сила решение по оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) или решение, с което е преценено да не се извършва ОВОС;

1.3. Копие от доклада на НСН /независимия строителен надзор/ във връзка с горепосоченото разрешение за строеж;

1.4. Копия от текстовата и графичната част на действащия подробен устройствен план, предоставени от администрацията на ДНСК в изпълнение на задълженията по чл. 149, ал. 52 от ЗУТ;

1.5. Копие от заповеди по чл. 154 от ЗУТ, ако такива са издавани.

2. Разрешение за строеж 233/ 07.11.2025 г. на главен архитект на СО - район „П.“ за строеж: „многофамилни жилищни сгради с подземни гаражи (сграда 3 и сграда 4) “, в УПИХ-3532,3533,3534, кв. 5а, [населено място], в неговата цялост съгласно чл. 148 ЗУТ, а именно ведно с копие от одобрените инвестиционни проекти от главния архитект на района и други свързани документи, а именно:

2.1. Копие от одобрените проекти по части архитектурна, технологична, паркоустройство и озеленяване;

2.2. Копие от влязлото в сила решение по оценка на въздействието върху околната среда (ОВОС) ши решение, с което е преценено да не се извършва ОВОС;

2.3. Копие от доклада на НСН във връзка с горепосоченото разрешение за строеж;

2.4. Копия от текстовата и графичната част па действащия подробен устройствен план, предоставени от администрацията на ДНСК в изпълнение на задълженията по чл. 149, ал. 52 от ЗУТ;

2.5. Копие от заповеди по чл. 154 от ЗУТ, ако такива са издавани.

3. Информация за публикуваните съобщения относно издадените разрешения за строеж по т. 1 и т. 2 по-горе, на интернет страницата на район П., приложения към които са и решенията за преценяване на необходимостта от извършване на ОВОС, съгласно изискването на чл. 149, ал. 63 от ЗУТ. Моли за линкове към съдържанието, точната локация и датата на публикация на

съобщенията и приложенията към тях, на интернет страницата на район П..

В заявлението е посочено, че желае информацията да ѝ бъде предоставена по електронен път на имейл адрес [електронна поща], а при липса на възможност за електронни копия, копия на хартиен носител на адрес: [населено място] 1407, [улица], East Part Trade Center.

На 09.02.2026 г., кметът на СО, район П. е издал решение № РПН26-ОИ94-6-[1]/09.02.2026 г., в което е посочено, че се предоставя исканата информация по т. 1, т. 1.2. т. 1.4, 1.5, т. 2, т. 2.2. т. 2.4. т. 2.5. т. 3 от заявлението.

По т. 1.1, т. 1.3 и т. 2.1, т. 2.3. от заявлението е посочено, че се касае за идентични искания, отнасящи се до различни обекти, като характеристиките на обществената информация, съотнесени към конкретно търсената информация - копия от одобрените (съгласувани) проекти и документи, съдържащи се в преписката по ЗУТ налага извода, че същата не попада в обхвата на ЗДОИ. Поисканите копия от проекти по части: архитектурна; технологична; паркоустройство и озеленяване, както и доклад на независим строителен надзор се отнасят до конкретен недвижим имот, собственост на трети лица и се издават в производство, регламентирано в ЗУТ, предвид което исканата информация не би могла да бъде определена като елемент от обществения живот, тъй като проектните части и становище на строителен надзор не съдържат информация, която би могла да даде възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на сезирания субект.

Инвестиционните проекти са подлежащи на специална закрила обекти на авторското право по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 8 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП). За да бъде уважено заявлението следва освен търсената с него информация да съответства на критериите по чл. 2, ал. 1 ЗДОИ във вр. с чл. 10 и чл. 11 ЗДОИ, тя да отговаря и на целта, обективизирана в същата правна норма, дефинираща понятието „обществена информация“, а именно да може да послужи на гражданите да си създадат собствено мнение за дейността на задължения субект. С предоставянето на копия от проекти по части: архитектурна; технологична; паркоустройство и озеленяване, както и доклад на независим строителен надзор заявителката няма да може да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект - кмета на СО-район „П.“, тъй като правомощието за разглеждането и одобряването (съгласуването) им е от компетентността на главния архитект на общината/района, по арг. от чл. 148, ал. 1 и чл. 177, ал. 3 ЗУТ, който не е задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ.

В заключение е посочено, че по отношение на исканата информация не е налице надделяващ обществен интерес, за да бъде допуснато предоставянето на същата.

При тези данни, административният орган е постановил отказ за достъп до поисканата информация по т. 1.1, т. 1.3, т. 2.1., и 2.3. от заявлението на жалбоподателя, с вх. № РПН26-ОИ94-6/26.01.2026 г.

Решението е връчено по електронен път на посочения адрес за кореспонденция на 09.02.2026 г.

Жалбата е подадена по електронен път на 23.02.2026 г., с вх. № 6553/24.02.2026 г. директно в АССГ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Решение № РПН26-ОИ94-6-[1]/09.02.2026 г., издадено от кмета на СО, район П., за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1.1, т. 1.3, т. 2.1., и 2.3, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № РПН26-ОИ94-6/26.01.2026 г.

Жалбата е процесуално допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от лице, подало заявление за достъп до обществена информация, насочена е срещу годин за оспорване акт – решение за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация. Жалбата е подадена и в срока за обжалване на решението.

Съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, при служебния и цялостен съдебен контрол за законосъобразност, съдът извършва пълна проверка на обжалвания административен акт относно валидността му, спазването на процесуалноправните и материалноправните разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта, която преследва законът, т. е. на всички основания, визирани в чл. 146 от АПК. При преценката си, съдът изхожда от правните и фактическите основания, посочени в оспорвания индивидуален административен акт, представената административна преписка и събраните по делото доказателства. При проверката на административния акт, съдът не е обвързан от основанията, въведени от оспорващия, нито от неговото искане. Съдът следва да отмени или обяви за нищожен акта и ако констатира порок, който оспорващият не е посочил.

Разгледана по същество е частично основателна.

По съответствие на заповедта с процесуалните правила:

Оспореното в настоящото производство решение за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация е издадено от компетентен орган. Кметът на общината е „задължен субект“ по смисъла на чл. 3, ал. 1, пр. 3 ЗДОИ, тъй като съгласно цитираната разпоредба, този закон се прилага за достъп до обществена информация, която се създава или съхранява от държавните органи или органите на местно самоуправление в Република България. Доколкото поисканата от заявителя информация е свързана с издадените разрешения за строеж, то кметът на община СО, район П. е задължен субект по смисъла на ЗДОИ и е компетентен да я предостави или да откаже предоставянето ѝ.

Оспореното решение е издадено в предписаната от закона писмена форма, а съдържанието му съответства на разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. В мотивите са посочени причини, поради които се отказва предоставянето на информацията по т. 1.1, т. 1.3, т. 2.1., и 2.3. от заявлението. В този смисъл са посочени правните и фактическите основания за постановения отказ, като са посочени и мотивите, станали основания за органа да откаже да предостави исканата информация. Поради това, решението е мотивирано. Съдържа се органът, който го е издал, заявлението по което се постановява отказ, адресата на акта и поисканата информация. Отказът е постановен в срока по чл. 28, ал.1 ЗДОИ, съгласно който заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че при постановяване на процесния административен акт, ответният орган не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до отмяната му, на процесуално основание. Освен това, настоящия съдебен състав поддържа разбирането, че за да бъде основание за отмяна, едно процесуално нарушение следва да е съществено, т.е., ако не беше допуснато, органът би могъл да достигне до други правни изводи.

Предвид съответствието на решението с процесуалните правила, законосъобразността на отказа ще следва да се преценява на основание съответствие с материалния закон.

По съответствие на заповедта с материалния закон:

Съгласно чл. 4, ал. 1 от ЗДОИ, всеки гражданин на Република България има право на достъп до

обществена информация при условията и по реда, определени в този закон, освен ако в друг закон е предвиден специален ред за търсене, получаване и разпространяване на такава информация. Съобразно разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ, обществената информация по смисъла на този закон е дефинирана като всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ е регламентирано, че обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна, като в чл. 10 и чл. 11 от ЗДОИ са дадени легалните дефиниции на понятията "официална" и "служебна" обществена информация и е определен предметният обхват и съдържанието на видовете обществена информация по ЗДОИ. По смисъла на чл. 10 ЗДОИ "официална" е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия, а съгласно чл. 11 от ЗДОИ "служебна" е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Съдът приема, че в случая заявлението за достъп до обществена информация съдържа всички необходими реквизити по чл. 25 от ЗДОИ, както и е отправено до задължен субект по чл. 3, ал. 1, пр. 3-то от ЗДОИ. Първо следва да се уточни, че обосноваването на правния интерес за достъп до търсената информация не е задължителен елемент на заявлението по чл. 25, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. Право на достъп до конкретна обществена информация има всяко едно лице, без оглед на неговия статус или работа, което по някакъв начин се интересува от заявената информация. Без правно значение е качеството на лицето, в което то е поискало информацията, както е без правно значение за какво му е необходима поисканата информация. Правен интерес от търсенето на заявената информация не е необходимо да се доказва, като това произтича от характера на информацията, а именно обществена такава, достъп до която може да има всеки един гражданин. Настоящият съдебен състав счита, че исканата информация има характера на обществена такава по смисъла на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ, свързана е с обществения живот и ще даде възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. Но, за да е налице обществена информация е необходимо не само информацията да е свързана с живота на група хора, но и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение за дейността на задължения субект. Т.е. информацията трябва да е обвързана с правомощията и дейността на органа, защото само тогава тя би могла да притежава сочената от закона специална цел.

Съдът приема, че търсената със заявлението информация засяга обществения живот в страната, тъй като касае дейността на Столична община, район П., относно длъжностните лица, които издават разрешения за строеж, техническата документация, въз основа на която са издадени разрешенията, както и длъжностните лица, които осъществяват контрол по строителството и въвеждането в експлоатация. Задълженият субект е орган на местното самоуправление и предоставянето на исканата информация ще даде възможност на жалбоподателя да формира мнение и относно дейността на Столична община, район П., част от която е и главния архитект на района. Търсената информация има характер на служебна обществена информация, тъй като се събира, създава и съхранява по повод дейността на задължения субект.

Съобразно нормата на чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация е свободен освен ако не попада в изключенията по чл. 13, ал. 2 и не е налице обстоятелството по ал. 4 от същата разпоредба. Достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен,

когато тя е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); или когато съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Съгласно текста на чл. 13, ал. 4 от ЗДОИ, достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес. В случая исканата информация не попада в ограниченията по чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ, доколкото става въпрос за вече започнали правоотношения. По смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ, "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. Надделяващият обществен интерес се презюмира, тъй като предметът на информацията е свързан със законното осъществяване на дейността на СО, район П. в областта на издадените разрешения за строеж на многофамилни жилищни сгради, както и лицата отговорни за тяхното издаване и тези, осъществяващи контрол. Предоставянето на тази информация винаги допринася за повишаване на прозрачността и отчетността в дейността на общината пред обществото. В тази връзка не се споделят изложените в решението мотиви, че заявената информация по т. 1.1, т. 1.3, т. 2.1., и 2.3 от заявлението няма характер на обществена.

Кметът на общината е посочил също така, че поисканите копия от проекти по части: архитектурна, технологична, паркоустройство и озеленяване, както и доклад на независим строителен надзор се отнасят до конкретен недвижим имот, собственост на трети лица и се издават в производство, регламентирано в ЗУТ, предвид което исканата информация не би могла да бъде определена като елемент от обществения живот, тъй като проектните части и становища на строителен надзор не съдържат информация, която би могла да даде възможност на гражданите да си съставят мнение относно дейността на сезирания субект. А инвестиционните проекти са подлежащи на специална закрила обекти на авторското право по смисъла на чл. 3, ал. 1, т. 8 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП).

Поисканата информация т. 1.1, т. 1.3, т. 2.1., и 2.3, съдът счита, че следва да е налична и не е необходимо да се създава или събира във връзка и по повод дейността на общината. Изготвеният проект по части технологична, паркоустройство и озеленяване, който се предоставя в общината по повод издаване на разрешение за строеж, не е свързан с права на трети лица и за него няма никаква пречка да бъде предоставен. Следва да се отбележи, че съгласно чл. 12 от Закона за авторското право и сродните му права (ЗАПСП), произведенията на архитектурата са защитени като обекти на авторското право след като архитектурният проект бъде реализиран и съответно произведението е възникнало. Разпоредбата на чл. 3, ал. 8 от ЗАПСП обхваща защитата на произведението на архитектурата и върху архитектурните проекти, които могат да се разглеждат като част от произведението – „подготвителни скици, планове и други подобни“, които представляват обективизиран резултат от творческата дейност на архитекта/инженера и отговарят на дефиницията за произведение по ал. 1 от същия член. Целта на чл. 3, ал. 3 от ЗАПСП е да защити и тези подготвителни действия, които водят до създаване на цялото произведение, но тази защита следва да се ограничи от изискването на ал. 1 – т.е. подготвителните скици, планове и други подобни могат да бъдат защитени като част от произведението само и доколкото те отговарят на изискването на ал. 1 да са резултат от творческата дейност. В тази връзка единствено одобреният проект по част архитектурна попада в приложението на ЗАПСП по отношение на неговата защита. Технологичният проект, паркоустройство и озеленяване, достъп до който се търси, обаче не е защитен обект на авторското право. Следователно, предоставянето на тези проекти по реда на ЗДОИ не нарушава авторското право на проектанта. Освен това, с

предоставянето не се осъществява форма на използване на произведение по чл. 18, ал. 1 от ЗАПСП, която авторът да може да забрани. Жалбоподателят търси обществената информация лично за себе си, за да си състави собствено мнение за работата на общинската администрация по издаване на разрешения за строеж на многофамилни сгради и няма никакви фактически основания да се приеме, че проектите по част технологичният, паркоустройство и озеленяване ще бъдат възприети от неограничен брой лица.

Искането обаче за предоставяне на копия от одобрен проект по части технологичен, паркоустройство и озеленяване, както и доклад на независим строителен надзор, съгласувани по установения ред, касаещи издадени разрешения за строеж, представлява административна услуга по определението на § 1, т. 2, б. „в“ от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията. Но няма пречка исканите документи да бъдат предоставени на жалбоподателя само за справка, но не и като материализирани копия.

Поради изложеното, решението в частта за отказ от предоставяне на информация по т. 1.1 - проекти по части: технологична, паркоустройство и озеленяване, т. 1.3, т. 2.1 - проекти по части: технологична, паркоустройство и озеленяване, и 2.3 от заявлението, е незаконосъобразно и следва да бъде отменено. По отношение на частта по т. 1.1 - проект част „архитектурна“ и т. 2.1 - проект част „архитектурна“ решението е правилно и законосъобразно и жалбата следва да бъде отхвърлена.

Освен изложеното, настоящия състав намира, че поисканата информация представлява такава с надделяващ обществен интерес и достъпът до нея не може да бъде ограничаван. Касае се за информация, свързана с разрешаването на строителство на многофамилни жилищни сгради, в район, за който е посочено, че е с преобладаващо еднофамилно застрояване. Категорично темата за разрешаване на многофамилни жилищни сгради в крайградските райони е от изключителна обществена значимост, тъй като се засяга инфраструктурата на съответния жилищен район и е от обществено значение, предполага увеличение на потока на движещите се МПС и поради надделяващия обществен интерес не може да бъде ограничаван достъпът до нея. Единственият мотив, на който може да бъде ограничен достъпа до поисканата информация би бил, че информацията представлява секретна информация. Тъй като обаче от една страна, органът не се е позовал на това основание за ограничаване, а от друга, тази информация е част от издадени разрешения за строеж, които са публични, то не може да се приеме, че поисканата информация е секретна.

Въз основа на изложеното и като провери законосъобразността на оспорения акт по реда на чл. 168 от АПК, съдът приема, че същият е незаконосъобразен в частта по т. 1.1 - проекти по части: технологична, паркоустройство и озеленяване, т. 1.3, т. 2.1 - проекти по части: технологична, паркоустройство и озеленяване, и 2.3 от заявлението, и следва да бъде отменен, като издаден в съответствие с процесуалните правила, но в противоречие с материалноправните разпоредби. Жалбата като основателна в тази част следва да се уважи. В останалата част по т. 1.1 - проект част „архитектурна“ и т. 2.1 - проект част „архитектурна“ от решението, с която на заявителя е отказан достъп до поисканата информация, решението е законосъобразно и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на жалбоподателя се дължат разноски. Жалбоподателят претендира разноски, като извършените са само за държавна такса в размер на 5.11 евро. Съобразно уважената част от жалбата, в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 4.09 евро, представляващи 8/10 от претендираната сума.

Ответникът е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение. При определяне размера на разноските, съдът съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт при разглеждане на делото, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се определят разноски в размер на 102.26 евро. Съобразно отхвърлената част от жалбата, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 20.45 евро, представляващи 2/10 от претендираната сума.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, II отделение, 59 състав на Административен съд София град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РПН26-ОИ94-6-[1]/09.02.2026г., издадено от кмета на СО, район П., **В ЧАСТТА** по т. 1.1, **в частта** относно одобрените проекти по части технологична, паркоустройство и озеленяване, т. 1.3, т. 2.1, **в частта** относно одобрените проекти по части технологична, паркоустройство и озеленяване и т. 2.3, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № РПН26-ОИ94-6/26.01.2026 г.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на СО, район П., за ново произнасяне по подаденото от Д. Г. М. от [населено място] заявление за достъп до обществена информация вх. № РПН26-ИО94-6/23.01.2026 г. в посочените части, в 14-дневен срок от съобщаване на решението, при съобразяване на дадените в мотивите му задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Г. М. от [населено място], срещу Решение № РПН26-ОИ94-6-[1]/09.02.2026г., издадено от кмета на СО, район П., за отказ от предоставяне на достъп до обществена информация **В ЧАСТТА** по т. 1.1, **в частта** относно одобрените проекти по част архитектурна и по т. 2.1, **в частта** относно одобрените проекти по част архитектурна, поискана от жалбоподателя със заявление вх. № РПН26-ОИ94-6/26.01.2026 г.

ОСЪЖДА Столична община **ДА ЗАПЛАТИ** на Д. Г. М., с ЕГН [ЕГН], сумата от 4.09 евро разноски по делото.

ОСЪЖДА Д. Г. М., с ЕГН [ЕГН] **ДА ЗАПЛАТИ** на Столична община, сумата от 20.45 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО на основание чл. 40, ал. 3 от ЗДОИ не подлежи на обжалване.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: